

All we are saying is give peace a chance...

*Zopas werd in het Lappersfort Poëziebos met bosgedichten geprotesteerd tegen de aangekondigde kap in het zonevreemde Vrijbos BPA Ten Briele (nu bezet door www.groenfront.be) . Enkele protestgedichten lees je in bijlage. Tevens in bijlage vindt U **onze hoop op ooit een keerpunt voor het verdwijnende bos in Vlaanderen**. Wij blijven open geloven dat GdfSuez - Fabricom Gti & de overheden beter kunnen. Willen is kunnen. We duimen voor een wapenstilstand in de oorlog om de zonevreemde bossen. Hopelijk blijft de deur op 'deze open bedrijvendag', alsook 'week van het bos' op een kier. Hoop en bos doen leven. Onze droom van een Fabricom Vredesbos is te mooi om stuk te slaan?*

Met enige verbazing stelt het Groene Gordel Front vast dat de mening over de “duurzame grondenruil” anders is maandag <http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=25652> dan <http://www.nieuwsblad.be/Article/Detail.aspx?articleID=LM218J9P> zaterdag. Wellicht is de Suez-Fabricom Gti bedrijfs slogan ‘**U gaat van de toekomst houden**’ ook niet echt bedoeld om te geloven? Om die liefdevolle toekomst is het ons nochtans te doen. Een duurzame toekomst voor het Lappersfortbos en voor onze dierbare kleinkinderen. Zijn we immers niet in de week van het bos? In het hoopvolle verhaal van Pluk van de Petteflet was het wondermiddel om de torteltuin te redden: fantasie. De grondenruil is een courant middel binnen kringen van landmaatschappijen en niet zomaar een utopische droom van ons. Maar van ons mogen Suez - Fabricom Gti & de overheden alle middelen inzetten zolang ze maar duurzaam en goedkoop zijn. Het is noch duurzaam, noch toekomstgericht om verder te gaan met het kappen van onze zonevreemde bossen. De bosbarometer www.vbv.be spreekt boekdelen over de staat van onze bossen; we hebben er vooral tekort. Is het dan niet cynisch om er in te gaan kappen? Is dit het arme Vlaanderen in actie? Het Vlaanderen zonder fantasie en verbeelding om echte oplossingen te zoeken. Zou het geen toonbeeld van duurzame bedrijfsethiek zijn om juist dat laatste lapje Lappersfortbos, de moeder van de zonevreemde bossen voor 1 symbolische euro (men krijgt er al 1,3 miljoen voor in de plaats) aan de Vlaamse boswachters te schenken? Als start van een tijd waarin bedrijfsleven en politiek er alles aan doen om hun geloofwaardigheid en onze bossen terug te winnen. **Zuurstof voor het leven**.

Het Groene Gordel Front legt er zich niet bij neer dat cynisme en doublespeak het codewoord en de norm zijn. Wij blijven geloven dat Suez - Fabricom Gti en de overheden in staat zijn tot een **gentlemen's agreement voor het vredes- en poëziebos**. BPA Ten Briele en de bouwvergunning zijn een collectief menselijke vergissing waarbij iedereen vuile handen heeft. Laten we ze dan ook samen wit wassen en niet verder heulen met de (weer)wolven in het bos. De nieuwe jonge bezetters (www.groenfront.be) van het Lappersfortbos geloven in de toekomst van de aarde. Het doet pijn dat het enig mogelijke antwoord is ze weg te jagen. Ondertussen zijn wij blij met de politieke steun van Vlaams Parlementslid voor Groen! Vera Dua en we roepen alle andere politici van goede wil op om kleur te bekennen voor de zonevreemde bossen in Vlaanderen. Speciaal gaat onze klimaatoproep naar de ministers Anciaux, Crevits, Keulen en Van Brempt. Rood, oranje, blauw stop het kappen gauw.

Wij hebben als GGF nog één maand de tijd om naar de raad van state te gaan. Wij werken ook aan een day after scenario, voor de dag, de week en het jaar nadat **het redden/kappen** is gebeurd. Op www.ggf.be leest u over onze seizoenswandelingen in het Poëziebos in 2009. Hierna drie nieuwe gedichten voor het Lappersfortbos. Twee van Paul Demets en één van Hilde Keteleer, waarmee we beginnen. Tot slot een blik op 3 nieuwe gedichtenwandelingen.

Ik ben een vreemde in dit bos

Ik ben een vreemde in dit bos,
De gast van schors en mos.
Ik ben verdwaald in struikgewas
Waarover ik ooit sprookjes las.

Ik kijk met nieuwe ogen
Naar zonlicht tussen de bogen
En gewelven van een kathedraal
Uit een oud woudverhaal.

Lieve muzen van de linden,
Laat ons onszelf weer vinden
Ver van het dagelijkse jagen.

Lieve bezetters van de bomen,
Laat ze niet aan deze schat komen,
Laat hun geweten knagen.
Hilde Keteleer, Lappersfort Poets Society
<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

Hoge bomen, een nieuw gedicht voor het integrale behoud van het Lappersfortbos.

Wat als we de bedrijfsleiders van Fabricom associëren met hoge bomen die beweren veel wind te vangen, de slachtofferrol waar de heren graag in kruipen, onder druk van de Lappersforters, het GGF en de pers? Tegelijk voelen de hoge bomen van Fabricom zich superieur en ongenaakbaar. Ze slaan de pertinente vragen over of vertellen aan ieder een andere waarheid. Maar ook voor hen komt de dag dat ze vallen. Daarover gaat het gedicht Hoge bomen.

Hoge bomen

Hoge bomen wijzen de lucht graag
met takkenvingers. Ze lekken hun gebladerte
uit, verslikken zich in de bast
waarmee ze onder een gelaten zon

langzaam uit de kleren gaan. Dan staan
ze daar naakt en willen van de hete adem
van wie zich verbaast niet weten. Iemand
stelt de vraag die steeds wordt overgeslagen.

Het is, tonen ze schouderophalend in hevig
weer, een zaak van schaduw en lichtinval.
Plooibaar zijn ze naar waar de wind vandaan
komt. Ze zijn de vlakke hand op de kont

van de wandelaar, de smachtende monden
van de kastanje die ontbolstert. Ruige schors
is hun gave huid. Laat maar waaien, denken ze.
Wortelen, stevig in hun stammen staan. Heren

van staat. Tot ze vallen. Alleen de vaart
ziet hoe het hen ruggelings vergaat.

Paul Demets, 5 oktober 2008
Voor het integrale behoud van het Lappersfortbos
<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

Hierbij een gedicht dat kan dienen voor de dag dat de 3,5 ha toch gekapt wordt.

We moeten eerlijk blijven: wat vermag poëzie tegen boomzagen?

En is de wandelaar die door een bos wandelt niet iemand die denkt dat hij zich de natuur kan toe-eigenen? Een bos is zichzelf. Het kan beter met vergankelijkheid om wij en dan poëzie, denk ik. We moeten de bewaarfunctie als zin van de poëzie in vraag durven stellen. Wat niet betekent dat we niet over de dood van de natuur moeten blijven schrijven.

Zin

Uit een zin staan bomen op, een haas
rept zich over een open plek en vogels kwetteren
mij tot de orde. Wat doet het herinnerde in de dingen
terwijl ze in zichzelf alleen bestaan, tot ik ze opschrik

en van het bos de bomen, van de vaart het water, alles
van mij wordt als ik hier handel en wandel? Zie dan mijn schoenen
die de bosgrond proeven, mijn neus die de droesem van gebladerte
drinkt, een stam die mijn handen wrijft. Ik rijm

met wat ik ervaar. Maar in een bos kan de kap,
voor de haas daar kan de klap van de val, voor vogels
lood. Wordt dat levende letter in wat ik schrijf?

Alsof in woorden niets bederft, geen distels
pluizen zaaien, voetjes aan de grond krijgen in een zin.
Een bos wel, maar een gedicht weet met de dood geen blijf.

Paul Demets, 5 oktober 2008

Over de zin om over het behoud van een bos te schrijven

<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

Peter Theunynck, voorzitter Groene Gordel Front in Brugge en Ommeland (GGF) & woordvoerder Lappersfort Poets Society, 0486/737220 & Luc Vanneste, secretaris GGF & medevoerder Hanzestadcoalitie, 050/390957

www.ggf.be <http://ggf.regiobrugge.be> <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

<http://www.regiobrugge.be/report.php?aid=168>

http://www.cultuurweb.be/CNETPortal/DetailOffer.aspx?id_event=5009986C-D79F-76AA-F8FBC846485DFA84&language=nl&locale=nl-NL (levende poëzieroute Lappersfort)

Kom in 2009 naar onze gedichtenwandelingen (telkens om 14u30) op gedichtendag donderdag 29 januari. En op de zondagen 19 april (week van de aarde) en 21 juni (zomerzonne-wende). Meer info op www.ggf.be . Elke dag van zonsopgang tot zonsondergang is de poëziewandel-route langs het Hugo Clauspad op deze Brugse stilteplek vrij toegankelijk & leesbaar. Geniet ervan ! Meer info 050/390957